

Carinska, statistička i porezna vrijednost robe kod uvoza

Uvod

Ulaskom Republike Hrvatske (RH) u Europsku uniju (EU) vrijednost robe dobila je još više na značenju, prije svega zato što mjesto ulaska robe u carinsko područje više nije granica EU/RH, već treća zemlja/EU te se i zbog toga različiti dijelovi »puta« robe uključuju u različite vrijednosti. U nastavku slijedi detaljnije obrazloženje o načinima utvrđivanja vrijednosti kao i o ulogama pojedine vrijednosti u poslovanju s naglaskom na činjenice koje vrijede od ulaska RH u EU.

Fakturna vrijednost je vrijednost koju su ugovorili kupac i prodavatelj za kupoprodaju robe. Počinje se sa fakturnom vrijednosti jer ona uobičajeno uključuje cijenu robe dogovorenu između kupca i prodavatelja s ili bez troškova njene dopreme do mjesta isporuke. To je početna vrijednost, a sama cijena robe ovisi o ponudi i potražnji na tržištu. Ujedno, ukoliko fakturna cijena sadrži djelomične ili ukupne troškove dopreme robe, oni će se uzeti u obzir prilikom utvrđivanja carinske i statističke vrijednosti.

Carinska vrijednost se temelji na WTO Sporazumu o carinskoj vrijednosti i daleko je kompleksnija od fakturne vrijednosti zato što - pored vrijednosti robe iz računa i troškova dopreme do mjesta isporuke - može uključivati i isključivati i druge propisane troškove. Ona predstavlja bazu kako za izračun statističke vrijednosti pri uvozu, tako i za izračun porezne osnovice, pa je njeno pravilno utvrđivanje izuzetno značajno. U suprotnom može doći do nepravilne naplate uvoznih davanja.

Statistička vrijednost. Koncept statističke vrijednosti bazira se na GATT sporazumu iz 1979., koji je trebao poboljšati usporedivosti međunarodnih podataka o izvozu i uvozu roba. Njime je dana preporuka da se u međunarodnoj trgovini, izvoz i uvoz robe vrednuje prema statističkoj vrijednosti. Statistička se vrijednost općenito utvrđuje tako da se kao baza uzima vrijednost koju su ugovorili kupac i prodavač, a da se svi režijski troškovi transakcije (transport, osiguranje i slično) obračunavaju prema CIF ili FOB paritetu isporuke (INCOTERMS pravila).

Osnovica za naplatu PDV-a pri uvozu propisana je Zakonom o porezu na dodanu vrijednost¹ i Pravilnikom o porezu na dodanu vrijednost.² (u skladu s VAT Direktivom 2006/112/EC) i predstavlja osnovicu za naplatu PDV-a pri uvozu robe i to tako da se u poreznu osnovicu, osim carinske vrijednosti robe uvećane za carinu, posebne poreze, trošarine, pristojbe i slična davanja, uključuju i tzv. dodatni troškovi nastali do prvoga odredišta u tuzemstvu (provizije, troškovi ambalaže, pakiranja, osiguranja, prijevoza, utovara, istovara, skladištenja i rukovanja dobrima).

---

¹ Narodne novine 73/2013, 99/2013, 148/2013, 153/2013, 143/2014; u nastavku: Zakon o PDV-u

² Narodne novine 79/2013, 85/2013, 160/2013, 35/2014, 157/2014, 130/2015; u nastavku: Pravilnik o PDV-u

Već je iz navedenih općih objašnjenja razvidno da je fakturna vrijednost (u većini slučajeva) polazište za utvrđivanja carinske vrijednosti koja je pak polazište i za statističku vrijednost i za poreznu osnovicu.

Valja istaknuti da se kod svih navedenih vrijednosti - između ostalog - navode i troškovi dopreme robe, ali uz korištenje različite terminologije. U propisima se uglavnom nailazi na troškove dopreme, režijske troškove transakcije, sporedne troškove i sl., a svi podrazumijevaju:

- trošak prijevoza robe i s njim povezane troškove te
- trošak osiguranja robe.

Troškovi prijevoza uključuju utovar, pretovar, troškove kontejnera (npr. najam kontejnera za prijevoz robe koja se uvozi), troškove terminala (usluge u vezi s rukovanjem/skladištenjem robe) i ostale troškove uključene u dopremu robe s jednog na drugo mjesto.

U nastavku se detaljnije razrađuju različite vrijednosti, uz naglasak na troškove koji ih prate.

Carinska vrijednost i troškovi koji se u nju uključuju ili ne uključuju

Carinska vrijednost predstavlja vrijednost robe utvrđenu carinskim propisima u vrijeme kada je roba prodana za izvoz u zemlju uvoza, uključujući – osim već propisanih troškova - i troškove dopreme robe do mjesta ulaska u carinsko područje. Carinska vrijednost se utvrđuje temeljem WTO Sporazuma o carinskoj vrijednosti, a ista pravila vrijede i za EU i RH.

Carinska se vrijednost robe koja se uvozi utvrđuje na temelju metoda propisanih čl. 70. i 74. Carinskog zakonika Unije.³ Osnova je utvrđivanja carinske vrijednosti metoda transakcijske vrijednosti koja je propisana čl. 70. CZU-a kao *stvarno plaćena ili plativa vrijednost za robu koja se prodaje radi izvoza u carinsko područje Unije po potrebi prilagođena* (člancima 71. i 72.), udovolji li se svima uvjetima iz čl. 70.. CZU-a. Osim ove metode propisano je još pet metoda koje se primjenjuju poštujući načelo hijerarhije u situacijama kada se carinska vrijednost ne može utvrditi temeljem transakcijske vrijednosti.

U čl. 71. CZU-a propisani su svi troškovi koji se dodaju stvarno plaćenju ili plativoj cijeni za robu (fakturna vrijednost zajedno s ostalim plaćanjima za robu, ukoliko nisu iskazani na računu npr. plaćanja trećoj osobi po nalogu prodavatelja, a predstavljaju uvjet kupoprodaje robe). Te stavke treba dodati svoti koju snosi kupac, a nisu uračunate u stvarno plaćenu ili plativu cijenu za robu koja se uvozi. To su:

- provizije i naknade posredovanja, osim kupovne provizije;
- troškovi ambalaže koja se u postupku carinjenja smatra jedinstvenim dijelom dotične robe;
- troškovi pakiranja, bilo da se radi o radnoj snazi ili materijalu;
- troškovi prijevoza i osiguranja uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u

---

³ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije; u nastavku: CZU

- carinsko područje Unije,
- troškovi utovara, istovara i rukovanja tijekom prijevoza uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u carinsko područje EU,
- pomoćna sredstva – u carinsku će se vrijednost uvezene robe uključiti prikladno raspoređena vrijednost sljedećih roba i usluga koje je kupac isporučio izravno ili neizravno bez naplate ili po sniženoj cijeni, a radi korištenja u proizvodnji i prodaji uvezene robe radi izvoza i to do stupnja do kojeg ta vrijednost nije bila uključena u plaćenu ili plativu cijenu:
  - materijala, sastavnih dijelova i sličnih stvari ugrađenih u uvezenu robu;
  - alata, matrica, kalupa, odljeva i sličnih roba korištenih u proizvodnji uvezene robe;
  - materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe;
  - usluga projektiranja, razvoja, umjetničkog rada, planova i skica napravljenih izvan EU, potrebnih za proizvodnju uvezene robe;
- tantijeme i licence – u stvarno plaćenu ili plativu cijenu dodaju se i tantijemski i licenčni troškovi u vezi s robom koja se vrednuje, a koje kupac mora posredno ili neposredno platiti kao uvjet prodaje robe, ukoliko nisu uključeni u cijenu;
- dio ostvaren od preprodaje, raspolaganja ili korištenja uvezne robe – stvarno plaćenju ili plativu cijeni dodaje se i dio iznosa ostvaren daljnjom prodajom, ustupanjem ili uporabom uvezene robe koji se izravno ili neizravno plaća prodavaču.

Svaki od spomenutih troškova uračunava se u carinsku vrijednost uz određene uvjete, odnosno skup pravila koji određuju kada ih se uračunava, a kada ne.

Između ostaloga, stvarno plaćenju ili plativu cijeni dodaju se i troškovi dopreme robe (prijevoza i osiguranja, utovara, istovara i rukovanja do luke ili mjesta ulaska robe u carinsko područje EU).

U čl. 72. CZU-a propisano je međutim, da se u carinsku vrijednost neće dodavati (ili će se iz stvarno plaćene ili plative cijene isključiti ako su iskazani odvojeno), troškovi:

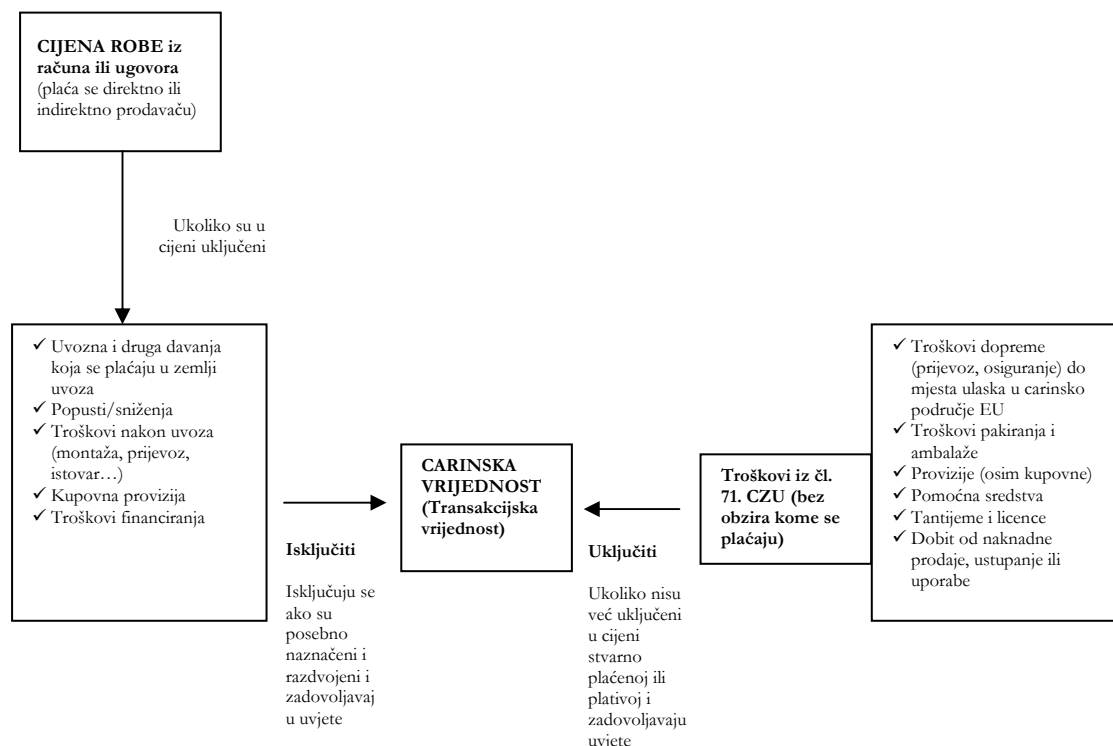
- prijevoza robe nakon ulaska u carinsko područje;
- gradnje, kompletiranja, montaže, održavanja ili tehničke pomoći nakon uvoza industrijskih postrojenja, strojeva ili opreme;
- kamata proisteklih iz financijskih aranžmana;
- stjecanja prava na umnožavanje (reproduciranje) uvezene robe;
- kupovnih provizija (iako ih se neće uračunati u carinsku vrijednost, bit će pri uvozu obuhvaćeni u osnovici PDV-a);
- uvoznih i drugih davanja u EU pri uvozu ili prodaji robe, uz dokaz da će doći ili je došlo do povrata.

Ukoliko je vrijednost navedenih troškova uračunata u cijenu robe (npr. cijena robe sadrži i trošak montaže, obuke djelatnika i sl.) i nije naznačen razdvojen dio koji otpada na njih, odredbe čl. 72. CZU-a (kao ni druge odredbe o utvrđivanju carinske vrijednosti) ne daju mogućnost da ih se isključi iz ukupne cijene.

U nastavku je naveden shematski prikaz carinske vrijednosti utvrđene na temelju metode transakcijske vrijednosti s naznakama koji troškovi i naknade ulaze, a koji ne u tako utvrđenu carinsku vrijednost.

Slika 1. Izračun carinske vrijednosti temeljem metode transakcijske vrijednosti

$$\text{CARINSKA VRIJEDNOST} = \text{TRANSAKCIJSKA VRIJEDNOST} = \text{prilagođena cijena} + \text{troškovi iz čl. 71. CZU-a}$$

Pariteti isporuke robe

Kad se radi o carinskoj, a kasnije i statističkoj i poreznoj vrijednosti, uvijek se govori o troškovima koji se dodaju fakturnoj vrijednosti. Treba biti jasno da već i sama kupoprodajna cijena u sebi često uključuje određene troškove koji se ne smiju iznova uključivati. Zbog toga osobitu pažnju valja posvetiti *paritetu isporuke robe*⁴ po kojem je roba kupljena, zato što će se ovisno o paritetu isporuke roba u carinsku vrijednost uključivati ili isključivati troškovi prijevoza i osiguranja robe, djelomično ili u cijelosti.

Međunarodni trgovinski termini (International Commercial Terms - INCOTERMS®) su klauzule u ugovoru ili računu za robu koje određuju koje sve troškove i rizike u dopremi robe snosi prodavač, a koje kupac, te kada teret odgovornosti za robu prelazi s prodavatelja na kupca. Kad je riječ o utvrđivanju carinske vrijednosti i plaćanju uvoznih davanja, paritet isporuke naznačen u računu / ugovoru o kupoprodaji ili drugoj komercijalnoj ispravi određuje jesu li troškovi prijevoza, osiguranja,

⁴ Transportne klauzule ugovorene prema pravilima INCOTERMS Međunarodne trgovačke komore.

manipulacija robom i sl. uračunati u plaćenu ili plativu cijenu za robu ili ih treba dodati cijeni prigodom utvrđivanja carinske vrijednosti.

Bitno je napomenuti da INCOTERMS-i predstavljaju preporučena pravila i služe olakšanju odnosa između kupca i prodavatelja, ali ne postoji zakonska obveza njihove primjene u međunarodnom prometu te ukoliko kupac i prodavatelj ne ugovore kupoprodaju robe i njenu isporuku koristeći najnoviji INCOTERMS®2010, već neki od »starih« INCOTERMS®-a ili ih pak uopće ne koriste nego se dogovore opisno, to je u postupku utvrđivanja carinske vrijednosti nužno uzeti u obzir. Carinska vrijednost robe temelji se na realnim, stvarno ostvarenim uvjetima tj. u obzir se uzima ono što su kupac i prodavatelj dogovorili pod uvjetom da na to nije utjecao odnos između kupca i prodavatelja ili pak da propisani uvjeti nisu zadovoljeni.

U nastavku je naveden popis pariteta isporuke robe ili transportnih klauzula. Temelji se na zbirci međunarodnih pravila INCOTERMS, Međunarodne trgovačke komore čiji je cilj ujednačenje pravila vezanih uz isporuku robe te izbjegavanje sporova i nesporazuma između kupca i prodavača robe. Osim što su ti termini postali prijeko potrebni za nesmetano vođenje međunarodne trgovine, autentičnost im priznaju i svi svjetski sudovi i drugi upravni organi te njihovo uključivanje u ugovore o prodaji znatno smanjuje mogućnost nesporazuma i mogućih pravnih komplikacija.

Slika 3. Popis pariteta isporuke s obzirom na vrstu prijevoza

INCOTERMS®2010

BILO KOJI NAČIN TRANSPORTA	
EXW	franko tvornica (imenovano mjesto)
FCA	franko prijevoznik (imenovano mjesto isporuke)
CPT	Vozarina plaćena do ... (imenovano mjesto odredišta)
CIP	Vozarina i osiguranje plaćeni do ... (imenovano mjesto odredišta)
DAT	Isporučeno terminal ... (imenovano mjesto odredišta)
DAP	Isporučeno na mjestu .. (imenovano mjesto odredišta)
DDP	Isporučeno ocarinjeno ... (imenovano mjesto odredišta)
PRIJEVOZ MOREM I UNUTARNJIM VODAMA	
FAS	franko uz bok broda (imenovano mjesto otpreme)
FOB	franko brod (imenovano mjesto otpreme)
CFR	Cijena s vozarinom ... (imenovana luka odredišta)
CIF	Cijena s osiguranjem i vozarinom (imenovana luka odredišta)

Statistička vrijednost

Statistička vrijednost je vrijednost robe u trenutku kada i gdje ona ulazi na *teritorij zemlje uvoznice*. Iskazuje se u nacionalnoj valuti. Vrijednost izražena u drugoj valuti (npr. u valuti računa) mora biti pretvorena korištenjem tečaja koji se koriste u izračunavanju carinske vrijednosti.

Statistička se vrijednost robe utvrđuje temeljem:

- carinske vrijednosti robe propisane carinskim propisima

U nedostatku navedenoga:

- *u slučaju prodaje ili kupnje*, statistička se vrijednost temelji na fakturiranoj vrijednosti robe;
- *u drugim slučajevima*, statistička se vrijednost temelji na vrijednosti koja bi bila fakturirana u slučaju prodaje ili kupnje.

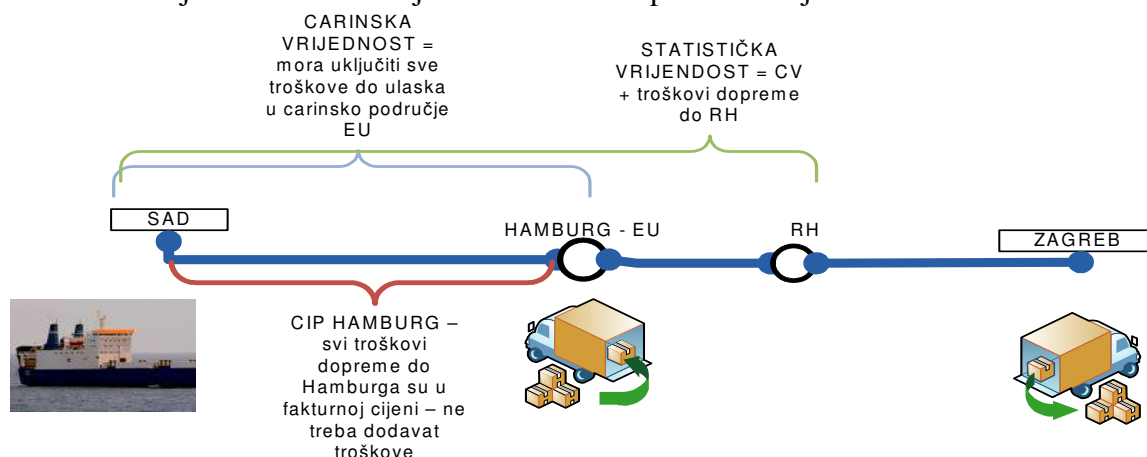
U vezi s dodatnim troškovima koji se uključuju u statističku vrijednost izričito je navedeno da ona ne smije uključivati uvozna davanja kao što su carina, PDV, trošarine, ostala davanja ili druge poreze sa sličnim učinkom. Statistička vrijednost mora sadržavati samo *sporedne troškove* koji se u slučaju uvoza robe odnose na dio putovanja izvan područje zemlje članice uvoza. *Pod sporednim se troškovima misli na troškove dopreme robe tj. prijevoz i osiguranje robe kao i utovar/pretovar/istovar.*

Razlika između carinske i statističke vrijednosti

U RH troškovi dopreme robe uključuju u carinsku vrijednost do mjesta ulaska u carinsko područje EU-a, a u *statističku vrijednost uključuju se i troškovi od mjesta ulaska u carinsko područje EU-a do mjesta ulaska u područje države članice.*

Kao primjer može poslužiti roba koja dolazi iz SAD-a preko Hamburga u RH. U njenu će se carinsku vrijednost, pored ostalih troškova, uključiti i troškovi dopreme robe do Hamburga (ukoliko nisu iskazani u fakturiranoj vrijednosti), dok će se u statističku vrijednost, pored carinske vrijednosti, uključiti i troškovi dopreme robe od Hamburga do ulaska u RH.

U daljnjem primjeru roba je kupljena na paritetu isporuke CIP Hamburg⁵, što znači da su u cijenu koju kupac plaća uključeni i troškovi dopreme (prijevoz i osiguranje) do Hamburga. To ujedno predstavlja i osnovicu za carinsku vrijednost, dočim će se u statističku vrijednost morati uključiti i troškovi dopreme do mjesta ulaska u RH.

Sporedni troškovi koji se odnose na dio do granice zemlje uvoznice moraju biti dodani carinskoj vrijednosti da bi dobili statističku vrijednost. Ukoliko carinska

⁵ Vidjeti INCOTERMS pravila za isporuku robe.

vrijednost uključuje sporedne troškove unutar granica države uvoznice, ti troškovi ne smiju biti uključeni u statističku vrijednost. Ako je primjenjivo, ukupni se "ostali troškovi" moraju podijeliti npr. na osnovi udjela kilometara. Valja istaknuti da je - ukoliko se sporedni troškovi odnose na nekoliko stavaka iz uvozne deklaracije - dodatne troškove za svaku pojedinu stavku potrebno izračunati na tzv. *pro rata* osnovi, npr. po kg ili volumenu.

Primjer statističke vrijednosti koja se temelji na carinskoj vrijednosti⁶

Uvjeti isporuke EXW »A« (fakturirani iznos – cijena iz računa ne uključuje troškove dopreme robe)

$$SV = CV + fc^{EU.RH}$$

Objašnjenje:

A = mjesto otpreme

EU = granice Zajednice

RH = granica zemlje članice uvoznice (RH)

C = odredište

SV = statistička vrijednost

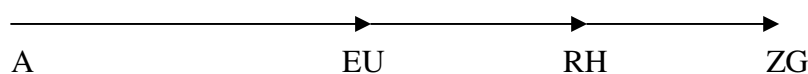
CV = carinska vrijednost

IA = fakturirani iznos

$fc^{EU.RH}$ = trošak dopreme robe (prijevoz i osiguranje) od ulaska u EU do RH (zemlja članica)

Primjer 1.

- Fakturirani iznos za jednu stavku 3.200,00 kn
- Troškovi provizije (osim kupovne provizije) 240,00 kn
- Ukupni troškovi dopreme robe A-> ZG 2.000,00kn

Ukupna udaljenost 2.000 km

(Udaljenost A-> EU = 1.000 km, udaljenost EU-> RH = 500 km, udaljenost RH-> ZG = 500 km)

Pro rata trošak dopreme robe A-> EU 1.000,00 kn

Pro rata trošak dopreme robe EU-> RH 500,00 kn

Carinska vrijednost:

Stavka 1: 4.440,00 kn (3.200 + 240 + 1000)

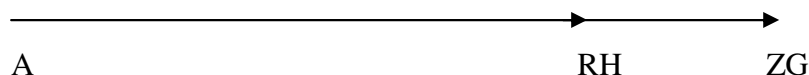
⁶ To se odnosi na situacije kad je utvrđena carinska vrijednost te se obračunava *ad valorem*, odnosno po vrijednosti.

Statistička vrijednost:

Stavka 1: 4.940,00 kn (carinska vrijednost: 4 440,00 + troškovi dopreme robe EU-RH: 500,00)

Primjer statističke vrijednosti koja se ne temelji na carinskoj vrijednosti

Uvjeti isporuke EXW »A« (fakturirani iznos ne uključuje troškove dopreme robe)

$$SV=IA+FC^{A\ RH}$$

Objašnjenje:

A= mjesto otpreme

RH = granica države članice (RH)

ZG = odredište

SV = statistička vrijednost

IA = fakturirani iznos

$fc^{A\ RH}$ = troškovi dopreme robe od mjesta otpreme do granice zemlje članice uvoznice

⇒ S obzirom na uvjete isporuke EXW, troškovi dopreme robe do granice zemlje uvoznice moraju se uključiti u statističku vrijednost što znači da će se fakturiranom iznosu IA dodati troškovi $FC^{A\ RH}$

Porezna osnovica PDV-a pri uvozu – osnovna pravila

Porezna osnovica pri uvozu predstavlja polazište za naplatu uvoznog PDV-a. Utvrđuje se prema nacionalnim propisima (Zakon o PDV-u i Pravilnik o PDV-u). Porezna osnovica pri uvozu uključuje carinsku vrijednost robe uvećanu za carinu, posebne poreze, trošarine, pristojbe i slična davanja pri uvozu, te mora obuhvatiti i tzv. *dodatne troškove* nastale do prvog odredišta u tuzemstvu, *koji će se uračunati u poreznu osnovicu, uz uvjet da nisu već uračunati u carinsku vrijednost.*

- Predmetni dodatni troškovi će se uključivati u poreznu osnovicu kod uvoza ukoliko su uvozniku određeni u trenutku podnošenja carinske deklaracije te ih se raspoloživim ispravama može dokazati. Raspoloživa je isprava račun temeljem kojega su ti troškovi neposredno obračunati uvozniku, a ne nekoj drugoj osobi, npr. ovlaštenome carinskom otpremniku. Kako bi se, dakle, u osnovicu PDV-a pri uvozu mogli uračunati navedeni dodatni troškovi, oni moraju biti poznati i određeni te obračunati do trenutka carinjenja, odnosno podnošenja carinske deklaracije.
- Ako su ti troškovi već uračunati u carinsku vrijednost, jasno je da ih se neće uračunavati i u osnovicu PDV-a.

- Ukoliko dodatni troškovi u trenutku carinjenja nisu poznati, nego nastaju nakon uvoza robe, neće ih se uračunati u poreznu osnovicu.
- U osnovicu PDV-a kod uvoza valja uključiti i tzv. *dodatne troškove* nastale do prvog odredišta u tuzemstvu. Sukladno spomenutim odredbama, prvim se odredištem smatra mjesto navedeno u otpremnom listu ili bilo kojoj drugoj ispravi (prijevozne isprave, teretni list i sl.) na temelju koje se roba uvozi. No, ako se takvo mjesto ne upiše u isprave, prvim odredištem valja smatrati mjesto prvoga pretovara dobara u tuzemstvu.

Sadržaj osnovice PDV-a pri uvozu može se prikazati ovako:

$$P.O. = CV + \text{carina} + \text{posebni porez/trošarina}^7 + \text{dodatni troškovi}$$

Dodatni troškovi u vezi s uvozom nastali do prvoga odredišta u tuzemstvu obuhvaćaju:

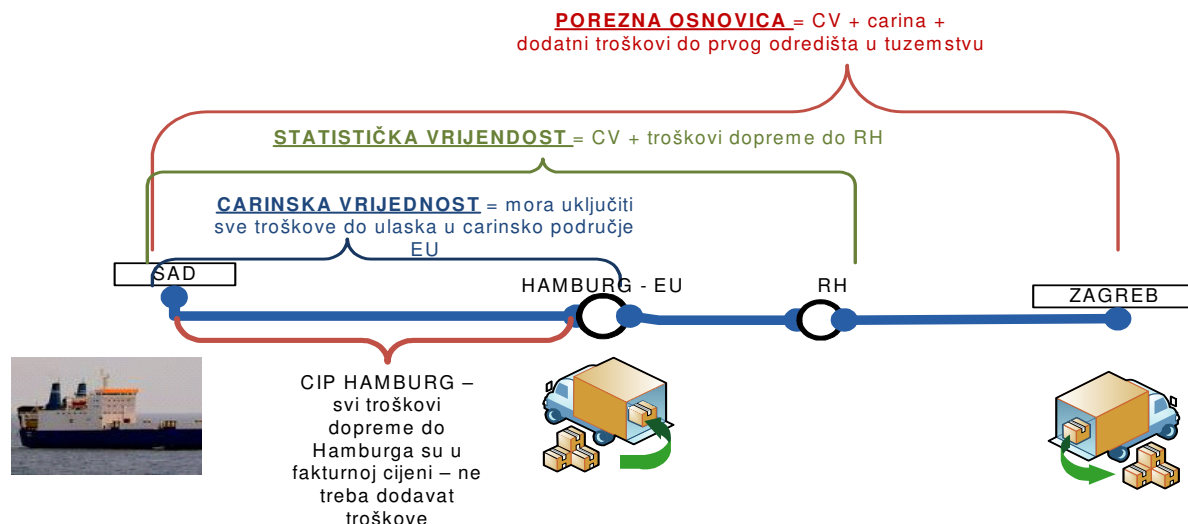
- *provizije* – carinski propisi razlikuju tri vrste provizija: kupovnu ili prodajnu proviziju te naknadu za posredovanje. S obzirom da se prema čl. 71. CZU-a u carinsku vrijednost robe uračunava prodajna provizija i naknada za posredovanje, osnovica PDV-a će obuhvatiti trošak kupovne provizije koju kupac plaća agentu za uslugu nalaženja i ugovaranja dopreme robe, pregovora o cijeni, organizacije prijevoza i sl., ukoliko ta provizija već nije uključena u stvarno plaćenu cijenu za robu;
- *troškove ambalaže, pakiranja* – troškovi koje uvoznik odvojeno plaća za ambalažu i pakiranje, a nisu uračunati u cijeni robe ili pak, na osnovi čl. 71. CZU-a, nisu dodani kao troškovi ambalaže i pakiranja;
- *troškove osiguranja* – odnose se na dio u tuzemstvu do prvoga odredišta jer kad je roba osigurana i razdvojen dio koji se odnosi na tuzemstvo od dijela u inozemstvu, dio troška u inozemstvu će, ovisno o paritetu isporuke robe, već biti uračunat u carinsku vrijednost robe;
- *troškove prijevoza* – jednako kao i osiguranja – odnose se na trošak u tuzemstvu, tj. od mjesta ulaska na carinsko područje EU do prvoga odredišta ili pretovara;
- *troškove utovara, istovara, skladištenja, rukovanja robom* – svejedno nastaju li u tuzemstvu do prvoga odredišta ili u inozemstvu, a nisu uračunati u carinsku vrijednost – npr. troškovi skladištenja u inozemstvu ako kupac samoinicijativno skladišti robu u inozemstvu, jer mu je npr. skladište u tuzemstvu puno i čeka rasprodaju zaliha. Takvo se skladištenje neće uračunati u carinsku vrijednost, jer nije trošak u vezi s prijevozom robe iz čl. 71. CZU-a, koji propisuje da će carinska vrijednost obuhvatiti samo troškove skladištenja tijekom prijevoza robe.

Očito se, dakle, prije svega radi o troškovima u vezi s prijevozom robe (osim troškova provizije) koje se uračunava u poreznu osnovicu, ukoliko već nisu obuhvaćeni u carinskoj vrijednosti.

U idućem primjeru roba je kupljena na paritetu isporuke CIP Hamburg što znači da su u cijenu koju kupac plaća uključeni i troškovi dopreme (prijevoz i osiguranje) do

⁷ Ako je za robu (proizvod) propisana i obveza plaćanja posebnog poreza ili trošarine.

Hamburga. To ujedno predstavlja i osnovicu za carinsku vrijednost dočim će se u statističku vrijednost morati uključiti i troškovi dopreme do mjesta ulaska u RH. U poreznu će se osnovicu PDV-a uključivati - pored carinske vrijednosti - i carina te posebni porez/trošarina (ukoliko su propisani za tu robu) kao i dodatni troškovi dopreme do prvog odredišta u tuzemstvu (ukoliko su poznati).

Uključivanje troškova transporta kad se prijevoz obavlja vlastitim sredstvom: razlike pri utvrđivanju carinske vrijednosti i porezne osnovice

U carinsku se vrijednost robe računavaju stvarno nastali troškovi prijevoza robe prema računima prijevoznika; dogodi li se da uvoznik nema račun za prijevoz, a roba je kupljena na paritetu isporuke što ne obuhvaća troškove prijevoza (npr. na paritetu isporuke EXW, kupac robe je organizirao prijevoz vlastitim prijevoznim sredstvom), u tom se slučaju u carinsku vrijednost računavaju troškovi do mjesta unosa na carinsko područje, na osnovi *prosječnih troškova*, tj. *uobičajene tarife za takav način prijevoza*.

Ipak, deklarant mora prikazati stvarne troškove prijevoza, te pri utvrđivanju carinske vrijednosti prosječne troškove može primijeniti samo kad nema dokaz plaćanja za stvarne troškove prijevoza.

To, međutim, ne vrijedi za utvrđivanje osnovice PDV-a jer se u (poreznu) osnovicu pri uvozu neće računavati nikakvi dodatni troškovi ako nisu zaračunati pa nema računa temeljem kojeg bi ih se moglo obuhvatiti. Jednako vrijedi i za eventualne troškove skladištenja u vlastitom skladištu.

Zaključak

Zaključno se može istaknuti da su sve navedene vrijednosti - iako iza njih stoje različiti propisi – komplementarne, tako da se svi troškovi za robu koja se uvozi i doprema s jedne (mjesto izvoza) do druge točke (mjesto uvoza) obuhvate pa se carinska davanja naplaćuju na robu zajedno s troškovima dopreme do mjesta ulaska u carinsko područje EU-a, radi ujednačene naplate carinskih davanja i pravednosti u svim državama članicama. Troškovi od mjesta ulaska u carinsko područje EU-a do mjesta ulaska u zemlju članicu uključuju se u statističku vrijednost radi praćenja vanjskotrgovinske statistike svake zemlje. Ujedno, svi troškovi do ulaska u zemlju uvoza kao i daljnji troškovi u tuzemstvu (pod određenim uvjetima) uključuju se u poreznu osnovicu PDV-a, da bi se obračunao ukupan porez na dodanu vrijednost uvezene robe. Ukoliko određeni troškovi, nastali u tuzemstvu, neće biti uključeni u poreznu osnovicu PDV-a pri uvozu, mora im se obračunati PDV prilikom izdavanja računa u zemlji.